

ויקרא פרק יט פרשת קדושים

עמוד א: מבנה הפרק

מסגרת של פרשת קדושים

מ

ש

פ

ט

י

ס

ח

ו

ק

נ

ס

א וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. ב דַּבֵּר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם-קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ: ג כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' א-לֵהֵיכֶם. ד אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת-שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ: אֲנִי ה' א-לֵהֵיכֶם. ה אֶל-תִּפְנּוּ אֶל-הָאֱלִילִים וְאֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: אֲנִי ה' א-לֵהֵיכֶם. ו כִּי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַה' לְרֹצְנֵכֶם תִּזְבְּחֶהוּ. ז בְּיוֹם זִבְחֵכֶם יֹאכַל וּמִמְחַרְת; וְהִנּוּחֵר עַד-יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף. ח וְאִם הָאֵכֵל יֹאכַל בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי-פְגוּל הוּא לֹא יִרְצָה. ט וְאִכְלוּ עוֹנוּ יִשָּׂא כִּי-אֶת-קְדֹשׁ ה' חָלַל; וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ. י וּבִקְצָרְכֶם אֶת-קְצִיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֵךְ לְקָצֵר; וְלִקְטָה קְצִירְךָ לֹא תִלְקֹט. יא וְכִרְמֶךָ לֹא תַעֲוֹלֵל וּפְרִט כִּרְמֶךָ לֹא תִלְקֹט: לָעֲנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי ה' א-לֵהֵיכֶם. יב לֹא תִגְנְבוּ; וְלֹא-תִכְחָשׂוּ וְלֹא-תִשְׁקְרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ. יג וְלֹא-תִשָּׁבְעוּ בְשֵׁמִי לְשָׁקֵר: וְחָלַלְתָּ אֶת-שֵׁם א-לֹהֵיךָ אֲנִי ה'. יד לֹא-תַעֲשֶׂק אֶת-רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל; לֹא-תִלְוֶן פְּעֻלַּת שְׂכִיר אֶתְךָ-עַד-בִּקְרָה. טו לֹא-תִקַּל חֵרֶשׁ-וּלְפָנֶי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל; וְיִרְאֵת מֵא-לֹהֵיךָ אֲנִי ה'. טז לֹא-תַעֲשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט-לֹא-תִשָּׂא פָנֶיךָ וְלֹא תִהְדָּר פָּנֶיךָ גְדוֹל: בְּצַדֵּק תִּשְׁפֹּט עַמִּיתְךָ. טז לֹא-תִלְוֶךָ רֵכִיל בַּעֲמִיד לֹא תַעֲמֹד עַל-דַּם רֵעֶךָ: אֲנִי ה'. יז לֹא-תִשָּׂנֵא אֶת-אֲחִיךָ בְּלִבְּךָ; הוֹכַח תוֹכִיחַ אֶת-עַמִּיתְךָ וְלֹא-תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא. יח לֹא-תִקֹּם וְלֹא-תִטֹּר אֶת-בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶתְהַבֵּת לְרֵעֶךָ כְּמוֹד: אֲנִי ה'. יט אֶת-חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ-בְהִמַּתְךָ לֹא-תִרְבִּיעַ כְּלָאִים שְׂדֵךְ לֹא-תִזְרַע כְּלָאִים; וּבְגֵד כְּלָאִים שֶׁעָטְנוּ לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ. כ ואִישׁ כִּי-יִשָּׁכַב אֶת-אִשְׁהוֹ שְׁכֵבַת-זָרַע וְהוּא שֹׁפְחָה נִחְרַפֶּת לְאִישׁ וְהַפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֲפָשָׁה לֹא נִתְּן-לָהּ-בִּקְרַת תִּהְיֶה לֹא יוֹמְתוֹ כִּי-לֹא חֲפָשָׁה. כא וְהִבִּיא אֶת-אִשְׁמוֹ לַה' אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד-אֵיל אֲשֶׁם. כב וְכִפַּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאֲשֶׁם לְפָנֶי ה' עַל-חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא; וְנִסְלַח לוֹ מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא. כג וְכִי-תִבְאוּ אֶל-הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶם כָּל-עֵץ מֵאֲכַל-וְעִרְלֹתֶם עֲרְלֹתוֹ אֶת-פְּרִי; שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרִלִים-לֹא יֹאכַל. כד וּבִשְׁנָה הַרְבִּיעִת יִהְיֶה כָּל-פְּרִי-קְדֹשׁ הַלְּוִלִים לַה'. כה וּבִשְׁנָה הַחֲמִישִׁית תֹּאכְלוּ אֶת-פְּרִי לְהוֹסִיף לָכֶם תִּבּוֹאוּ: אֲנִי ה' א-לֵהֵיכֶם. כו לֹא תֹאכְלוּ עַל-הַדָּם; לֹא תִנְחָשׂוּ וְלֹא תַעֲוֹנְנוּ. כז לֹא תִקְפוּ פֶּאת רֹאשְׁכֶם; וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פֶּאת זָקְנְךָ. כח וְשָׂרֵט לִנְפֹשׁ לֹא תִתְּנוּ בְּבִשְׂרָכֶם וְכִתְבַת קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בְּכֶם: אֲנִי ה'. כט אֶל-תִּחַלֵּל אֶת-בֵּיתְךָ לְהַזְנוֹתָהּ; וְלֹא-תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמְלֹאָה הָאָרֶץ זִמָּה. ל אֶת-שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ: אֲנִי ה'. לא אֶל-תִּפְנּוּ אֶל-הָאֲבֹת וְאֶל-הַיְדֻעָנִים אֶל-תִּבְקְשׂוּ לְטַמְּאָהּ בָּהֶם: אֲנִי ה' א-לֵהֵיכֶם. לב מִפְּנֵי שִׁיבָה תִקּוּם וְהִדְרַת פָּנֶי זָקֵן; וְיִרְאֵת מֵא-לֹהֵיךָ אֲנִי ה'. לג וְכִי-יִגְוֹר אֶתְךָ גֵר בְּאֲרָצְכֶם-לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ. לד כְּאִזְרוּחַ מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אֲתָכֶם וְאֶתְהַבֵּת לוֹ כְּמוֹד-כִּי-גֵרִים הֵייתֶם בְּאֲרָץ מִצְרַיִם: אֲנִי ה' א-לֵהֵיכֶם. לה לֹא-תַעֲשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמְשׁוֹרָה. לו מֵאֲזַנִּי צַדֵּק אֲבִי-צַדֵּק אֵיפֶת צַדֵּק וְהִין צַדֵּק יִהְיֶה לָכֶם: אֲנִי ה' א-לֵהֵיכֶם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֲתָכֶם מֵאֲרָץ מִצְרַיִם. לו וְשִׁמְרֹתֶם אֶת-כָּל-חֻקֵּי וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטֵי וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם: אֲנִי ה'.

מחצית הפרק. אותם ביטויים ב-2 מחציות

סיכום הפרק

פרק כ וַיֹּאמֶר לָכֶם אֲתָם תִּירְשׁוּ אֶת-אֲדָמְתֶם וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ אֹתָהּ אֲרָץ זִבַת חֶלֶב וְדָבֵשׁ: אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי אֲתָכֶם מִן-הָעַמִּים. כו וְהֵייתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'; וְאֲבָדַל אֲתָכֶם מִן-הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי.

Although it is difficult to define the precise meaning of Hukim and Mishpatim, the simplest explanation is that Mishpatim are the laws that appear to make sense logically and are understandable, while Hukim are more difficult to comprehend. In this chapter of Parashat Kedoshim, we learn of the obligation to keep both of these different types of commandments – even those that are difficult for us to understand. The chapter is divided into two parts with a similar number of pesukim in each.

We find that every concept that has a commandment that is intuitively logical (mishpatim) is matched with a commandment that is difficult to understand (hukim). Clearly, the division between hukim and mishpatim is not clear, and there are some hukim that can be explained and understood. At the same time, the holiness of our actions is not based on our performing commandments that we understand; there is a deep and hidden element to our religious commitment that bring us closer to God and to understanding His ways. Loving your neighbor is simply logical; loving the stranger is a more difficult commandment, one that is harder to understand.